

problemer, kommissionen har påpeget ved den nuværende ankestruktur, skal afvente den sidste fase i socialreformen. Endvidere vil man ved etableringen af et socialt centralt ankeorgan, inden de underliggende organer reorganiseres, opnå, at det centrale ankeorgan kan nå at indarbejde en fast arbejdsrytme og praksis under de nye vilkår, hvor ankeorganet i højere grad end tidligere skal undersøge klagerens samlede sociale situation.

Ved det foreliggende *lovforslag*, der tilsigter at tilgodese socialreformens tre hovedmål for en samlet social ankeret: en helhedsvurdering af de sociale sager, en effektiv retsbeskyttelse af borgeren og så vidt disse mål tillader det, en hurtig sagsbehandling, foreslås derfor alene etableret den centrale endelige sociale ankeinstans, der skal overtage de ankefunktioner, som hidtil er udøvet af ankenævnet for invalideforsikringsretten, ulykkesforsikringsrådet, landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg, socialministeriet og åndssvageforsorgens centralnævn. Med hensyn til de ankefunktioner, der efter de gældende regler udøves af revalideringsnævnet, henvises til bemærkningerne nedenfor side 7.

Om den særlige problematik, der opstår i forbindelse med henlæggelsen af sager vedrørende tvungen inddragelse og andre sager, der hidtil er behandlet i landsnævnet for børne- og ungdomsforsorgen, se nedenfor side 6.

Lovforslaget er udarbejdet efter de *retningslinier og principper*, som er foreslået af socialreformkommissionen, således at den sociale ankestyrelse bliver et harmonisk led i den omfattende socialreform.

Lovforslaget er teknisk opbygget således, at det kun opstiller *regler for styrelsens sammensætning og virke*, således at loven vil være lige hensigtsmæssig før som efter den mere gennemgribende reform af ankesystemet.

Med hensyn til *benævnelse af ankeorganet* bemærkes, at socialreformkommissionen i sin betænkning har lagt megen vægt på, at befolkningen opfatter det højeste administrative ankeorgan som retsbeskyttende. Dette knyttes sammen med en opbygning, der kan slå ankeorganets virksomhed fast i befolkningens bevidsthed. Kommissionen har som led i disse bestræbelser benævnt ankeorganet „socialretten“, og de faste og beskikkede medlemmer af retten henholdsvis „socialdommere“ og „lægdommere“. Ankeorganets chef betegnes „præsident“. Disse benævnelser skulle lette udbredelse af kendskab til organet, ligesom de giver udtryk for den retssikkerhed, som tilstræbes, uden at borgeren har behov for en nærmere analyse af en lovtæst.

Regeringen er imidlertid betænkelig ved at anvende en terminologi, der har tydelig lighed med

retsplejelovens og dermed kan tilsløre det forhold, at ankestyrelsen ikke kan ligestilles med en domstol, men er en administrativ myndighed, der — for så vidt andet ikke specielt er bestemt — er undergivet de for administrative myndigheder gældende almindelige stats- og forvaltningsretlige regler og grundsætninger, herunder domstolskontrol. Benævnelserne „dommer“ og „ret“ ville også herved blive anvendt på en måde, der ikke fuldt ud stemmer med det princip, der i grundloven og i almindelighed også i lovgivningen i øvrigt er fulgt med hensyn til disse benævnelser anvendelsesområde.

Det foreslås derfor, at ankeorganet betegnes „den sociale ankestyrelse“, chefen for styrelsen „styrelseschefen“ og de faste medlemmer „ankechefer“. Disse betegnelser er valgt for at tilkendegive opbygningen af det sociale område i styrelser: socialstyrelsen (der er etableret), sikringsstyrelsen (der etableres i nær fremtid) og ankestyrelsen med hver sin styrelseschef som leder.

Regeringen kan tiltræde kommissionens foran citerede synspunkter med hensyn til *ankestyrelsens sammensætning*, og lovforslaget er affattet i overensstemmelse hermed.

Der er ikke i betænkningen taget endelig stilling til spørgsmålet om *deltagelse i behandlingen af den enkelte sag*, men det udtales (pkt. 97), at det må være en forudsætning, at der ikke deltager for mange medlemmer, og at det juridiske element må være i overvægt. For ikke at give det læge element for lille indflydelse, bør antallet af beskikkede medlemmer ikke være mindre end antallet af faste medlemmer. Efter lovforslaget deltager derfor i afgørelsen af den enkelte sag 2 ankechefer og 2 beskikkede medlemmer, således at formandens stemme er afgørende.

I ankestyrelsens forretningsorden, der efter lovforslaget fastsættes af socialministeren, vil nærmere bestemmelser om arbejdsgangen blive fastlagt. Der er ved lovforslagets udformning tages hensyn til, at arbejdsgangen kan tilrettelægges på den mest effektive måde, men udformning af forretningsordenen vil først kunne ske efter gennemførelsen af lovforslaget, idet det må anses for hensigtsmæssigt, at ankestyrelsens chef deltager i udarbejdelsen af forretningsordenen, således at der gives den pågældende indflydelse på, hvorledes ankestyrelsen skal arbejde.

Som foran nævnt skal de for ankestyrelsen forelagte sager afgøres af 2 faste og 2 beskikkede medlemmer. Dette er *ikke* enbetydende med, at der i almindelighed oprettes *juste afdelinger* (jfr. dog nedenfor) idet det forudsættes, at såvel ankecheferne som de beskikkede medlemmer behandler alle slags